

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/1532/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118362483
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118362483.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Michala Z., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX F. XX, právne zast. A. A. H., advokátom, so sídlom H. sv. L. XX, XXX XX S., proti povinnej G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. U. XXX, vedenej pred súdnym exekútorom A. A. Z., so sídlom exekútorského úradu K. 10XX, XXX XX S., pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o vymoženie X.XXX,XX,-EUR, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu X. súdu C. C. sp. zn. XxEk/XXXX/XXXX zo dňa 9. apríla XXXX, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1532/2018 zo dňa 9. apríla 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 29.10.2018 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 8C/187/2013-205 zo dňa 8.8.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2018 a vykonateľnosť dňa 17.8.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15Ek/1532/2018 dňa 13.11.2018 súdneho exekútora JUDr. Jozefom Martišíkom, so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 13.11.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1532/2018 zo dňa 9.4.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol v zmysle § 61I ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Povinná svoje tvrdenie o existencii pohľadávky voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať a ktorá mala vzniknúť tak, že v predloženom exekučnom titule je konštatovaný aj záver o neplatnosti zmlúv, ktoré boli predmetom uvedeného konania súdu, na základe čoho má ona voči oprávnenému vyššiu pohľadávku ako on voči nej, nepreukázala žiadnym listinným dôkazom. Oprávnený tvrdenia povinnej poprel, o existencii pohľadávky povinnej voči nemu nemal žiadnu vedomosť a tvrdenia povinnej považoval iba za jej snahu o oddialenie exekúcie. Súd tak nemal nijakým spôsobom preukázanú existenciu pohľadávky povinnej voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že povinná neuniesla dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam a preto súd nemohol považovať jej návrh na zastavenie exekúcie za dôvodný. Keďže súd nezistil dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle §61k ods. 1 Exekučného poriadku, návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnej doručené dňa 29.4.2019, podala povinná sťažnosť dňa 13.5.2019, teda v zákonom stanovenej lehote.

6. Povinná podaná sťažnosť odôvodnila v zásade zhodnými tvrdeniami o existencii pohľadávky voči oprávnenému, na aké poukazovala aj v návrhu na zastavenie exekúcie. Poukázala na to, že v rozhodnutí, ktoré je predložené ako exekučný titul je konštatovaný aj záver súdu, že zmluvy, ktoré boli predmetom súdneho konania sú neplatné. Na základe toho má povinná oveľa vyššiu pohľadávku voči oprávnenému, vzniknutú zaplatením kúpnej ceny z neplatného právneho úkonu, ktorý spôsobil sám oprávnený. Ide o sumu 3.817,30,-EUR, ktorá predstavuje časť kúpnej ceny z neplatného právneho úkonu. Oprávnený jej doposiaľ kúpnu cenu nevrátil ani jej nevydal časť nehnuteľnosti. Vzhľadom na uvedené povinná žiada, aby bola pohľadávka tohto exekučného konania uspokojená z jej pohľadávky voči oprávnenému a zastavená. V prílohe k sťažnosti pripojila zmluvu o budúcej kúpnej zmluve uzatvorenú dňa 20.9.2007 medzi ňou a oprávneným.

7. Súd dňa 6.6.2019 odoslal sťažnosť povinnej na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nej vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, písomným podaním doručeným súdu dňa 13.6.2019.

8. Sťažnosť povinnej považuje oprávnený za účelovú so snahou exekúciu oddialiť v čo najvyššej miere. Doklady, ktoré k sťažnosti povinná priložila, sú vo vzťahu k exekúcii irelevantné, nakoľko v exekúcii ide výlučne o trovy právneho zastúpenia oprávneného, ktoré mu boli riadne priznané vykonateľným exekučným titulom a nie sú zaťažené pohľadávkou povinnej voči oprávnenému. Z tohto dôvodu oprávnený navrhuje súdu nebrať sťažnosť povinnej do úvahy a v exekúcii pokračovať.

9. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

15. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

17. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),

d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

18. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 13. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k sťažnosti povinnej konštatuje, že povinná ani v rámci podanej sťažnosti nepreukázala existenciu žiadneho dôvodu, ktorý by v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku mohol byť podkladom pre zastavenie exekúcie.

19. Je však potrebné zdôrazniť, že na započítanie vzájomných pohľadávok v exekučnom konaní je potrebné aplikovať predovšetkým ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. K uvedenému možno uviesť, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Nemožno preto prisvedčiť tvrdeniu povinného, ktorý mal za to, že pre existenciu pohľadávky, resp. jej spôsobilosť na započítanie nie je podstatné, či o tom súd rozhodne, ale samotný vznik škody.

20. Sudca konštatuje, že po preskúmaní dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, je v posudzovanom prípade zrejmé, že povinná si voči oprávnenému započítavala pohľadávku, ktorá nie je priznaná vykonateľným exekučným titulom v súlade s § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého by povinná mohla viesť exekúciu voči oprávnenému tak, ako je to ustanovené v § 61e Exekučného poriadku. Povinná súdu síce predložila zmluvu o budúcej zmluve (o ktorej tvrdí, že je neplatná), na základe ktorej uhradila kúpnu cenu oprávnenému, čo oprávnený svojím podpisom aj potvrdil, nepreukázala však, že disponuje exekučným titulom voči oprávnenému (t.j. povinná nedisponuje súdnym rozhodnutím, ktoré zaväzuje oprávneného vrátiť jej uhradenú sumu). Súd preto na kompenzačnú námietku (jednostranné započítanie) pohľadávky povinnej, ktorá nie je preukázaná exekučným titulom, voči pohľadávke oprávneného vyplývajúcej z exekučného titulu, neprihliadol. Započítací prejav povinnej voči oprávnenému preto nie je po začatí exekúcie právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdila povinná, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie.

21. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná neuviedla a nepreukázala v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Náhradu trov konania o sťažnosti si oprávnený neuplatnil.

22. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.